

UZASADNIENIE

W pozwie z 18 grudnia 2018 r., uzupełnionym 11 stycznia 2019 r., (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Z. wystąpiła przeciwko Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w Z. o zapłatę kwoty 118942,98 zł wraz z: odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od 113264,83 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 5678,15 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu podano, że strony łączyły umowy sprzedaży wyrobów medycznych, przy czym powód dostarczył tego rodzaju wyroby stronie pozwanej, lecz nie uzyskał zapłaty w zakresie kwoty wynoszącej 113264,83 zł. Powód określił ponadto kwotę skapitalizowanych na dzień 17 grudnia 2018 r. odsetek ustawowych za opóźnienie od w/w kwoty (od faktur dochodzonych pozwem) na kwotę 5678,15 zł. (pozew k. 3-5, uzupełnienie pozwu k. 24-26)

Nakazem zapłaty z 15 stycznia 2019 r. wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu. (nakaz zapłaty k. 27)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości. Pozwany podniósł zarzut: zapłaty części należności głównej w wysokości 15715,51 zł wynikającej z faktur VAT będących podstawą powództwa, przedwczesnego wytoczenia powództwa w związku z niewywiązaniem się przez powoda z warunków zawartych umów w zakresie obowiązku polubownego rozwiązywania sporów powstałych na tle zawartych umów, poprzez zaniechanie zawiadzenia pozwanego do próby ugodowej zgodnie z art. 184 k.p.c. Ponadto z uwagi na trudną sytuację finansową Szpitala, na wypadek nieuwzględnienia przez Sąd w/w zarzutów i rozstrzygnięcia na niekorzyść pozwanego, wniosł o nieobciążanie kosztami procesu. (sprzeciw k. 32-40)

W piśmie z 11 marca 2019 r. strona powodowa cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, co do kwoty 15715,51 zł tytułem należności głównej. Jednocześnie powód podtrzymał powództwo i wniosł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz:

a) 103227,47 zł wraz z:

- ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 97549,32 zł,

- ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 5678,15 zł;

b) odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od 15715,51 zł od dnia wniesienia pozwu do 5 lutego 2019 r., czyli dnia poprzedzającego wpłatę,

c) zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu. (pismo k. 64-72)

W piśmie z 27 marca 2019 r. strona pozwana zaaprobowała oświadczenie powoda o ograniczeniu żądania i podtrzymała żądanie oddalenia powództwa w całości podtrzymując wcześniej podniesione zarzuty oraz zarzut zapłaty części należności głównej, a także wniosła o odstąpienie od naliczania odsetek na podstawie art. 5 k.c. (pismo k. 110-111)

W piśmie z 16 lipca 2019 r. strona powodowa cofnęła powództwo wraz ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 65032,88 zł tytułem należności głównej. Jednocześnie powód podtrzymał powództwo i wniosł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz:

a) 38194,59 zł wraz z: ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od 32516,44 zł, ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty od kwoty 5678,15 zł;

b) odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od 15715,51 zł od dnia wniesienia pozwu do 5 lutego 2019 r.;

c) odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od 32516,44 zł od dnia wniesienia pozwu do 14 maja 2019 r.;

d) odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od 32516,44 zł od dnia wniesienia pozwu do 13 czerwca 2019 r.;

e) kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. (pismo k. 136-138)

Na rozprawie w dniu 17 lipca 2019 r. strona powodowa cofnęła powództwo co do 32516,44 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia z uwagi na wpłatę pozwanego tej kwoty w dniu 15 lipca 2019 r. Jednocześnie powód podtrzymał powództwo, co do należności w kwocie 5678,15 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, odsetek za opóźnienie w transakcjach handlowych jak w pkt 2, 3, 4 pisma z 15 lipca 2019 roku oraz odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od 32516,44 zł od dnia wniesienia pozwu do 14 lipca 2019 r. (protokół k. 144- 00:02:41)

W piśmie z 13 listopada 2019 r., powód wskazał, że pozwany w toku postępowania wpłacił powodowi kwotę 113264,83 zł, dlatego też w/w pismami cofnął powództwo w tym zakresie wraz ze zrzeczeniem się roszczenia. Ostatecznie precyzując powództwo wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz:

a) 5678,15 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty;

b) odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od 15715,51 zł od dnia wniesienia pozwu do 5 lutego 2019 r.;

c) odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od 32516,44 zł od dnia wniesienia pozwu do 14 maja 2019 r.;

d) odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od 32516,44 zł od dnia wniesienia pozwu do 13 czerwca 2019 r.;

e) odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonych od 32516,44 zł od dnia wniesienia pozwu do 14 lipca 2019 r.;

f) kosztów procesu. (pismo k. 170-172)

Na rozprawie w dniu 18 listopada 2019 r. strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko i przyznała, że żadna z kwot wymienionych w piśmie z 13 listopada 2019 r. nie została zapłacona przez pozwanego. (protokół k. 176 00:01:56)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Z. zawarła z Wojewódzkim Szpitalem (...) w Z. umowy o numerach: (...) z 18 października 2016 r., (...) z 30 maja 2017 r., (...) z 6 czerwca 2017 r., (...) z 28 czerwca 2017 r., (...) z 18 stycznia 2018 r., (...) z 27 marca 2018 r., których przedmiotem była dostawa materiałów medycznych.

W § 12 ust. 2 każdej z tych umów (w przypadku umowy z 27 marca 2018 roku - § 11 ust. 2) umieszczono postanowienie, zgodnie, z którym przed każdym wystąpieniem z powództwem o zapłatę należności wykonawca zamówienia (tj. powód) zawiaduje zamawiającego (tj. pozwany Szpital) do próby ugodowej. W § 4 ust. 12 każdej z umów przewidziano, że termin płatności za zrealizowane dostawy nie przekroczy 60 dni, licząc od dnia wystawienia faktury. (kopie umów k. 73-99, 114-120)

Realizując dostawy na podstawie wyżej przywołanych umów powodowa Spółka dostarczyła pozwanemu Szpitalowi materiały medyczne i w związku z ich dostarczeniem wystawiła dla pozwanego faktury VAT na łączną kwotę 113264,83 zł. (zestawienie faktur k. 15-18)

Wojewódzki Szpital (...) w Z. do czasu złożenia pozwu nie uregulował zobowiązań wynikających z wystawionych przez powodową Spółkę faktur. (okoliczności bezsporne)

W dniu 6 grudnia 2018 r. (...) Sp. z o.o. sp. k. wezwała Wojewódzki Szpital (...) w Z. do zapłaty kwoty 457395,26 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności każdej z faktur ujętych w załączonym do wezwania wydruku komputerowym, do dnia 13 grudnia 2018 r. (wezwanie k. 14; wydruk k. 15-18; potwierdzenie nadania k. 19-20)

Po stronie Wojewódzkiego Szpitala (...)w Z. powstał w stosunku do powodowej spółki dług pieniężny dotyczący zapłaty należności w kwocie 113264,83 zł (objętej fakturami wymienionymi w zestawieniu należności na dzień 17 grudnia 2018 r.) oraz zapłaty skapitalizowanych na dzień 17 grudnia 2018 roku odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych w kwocie 5678,15 zł. (zestawienie należności i skapitalizowanych odsetek k. 21-22)

Wojewódzki Szpital (...) w Z. zapłacił powodowi na poczet wyżej wskazanej zaległości: w dniu 6 lutego 2019 r. kwotę 15715,51 zł, w dniu 15 maja 2019 r. kwotę 32516,44 zł, w dniu 14 czerwca 2019 r. kwotę 32516,44 zł. (okoliczności niesporne, potwierdzenia przelewów k. 44, 131, 134; specyfikacja k. 45)

W dniu 26 czerwca 2019 r. strony zawarły porozumienie, które obejmowało m.in. należność objętą niniejszym pozwem (§ 5 lit. a - kwota 32516,44 zł). W porozumieniu tym Wojewódzki Szpital (...) w Z. zobowiązał się zapłacić powodowi 619505,06 zł w czterech miesięcznych ratach: I rata w wysokości 154876,28 zł płatna do 15.07.2019 r.; II rata w wysokości 154876,26 zł płatna do 15.08.2019 r.; III rata w wysokości 154876,26 zł płatna do 15.09.2019 r.; IV rata w wysokości 154876,26 zł płatna do 15.10.2019 r.

Strony ustaliły (§ 5 ust. 4), że w razie cofnięcia przez powoda pozwu dotyczącego faktur objętych porozumieniem, pozwany poniesie koszty procesu tak, jak strona przegrywająca sprawę. Natomiast w § 6 przewidziano, że w przypadku wywiązania się przez pozwanego z porozumienia, powód dopuszcza możliwość umorzenia odsetek ustawowych wynikających z faktur objętych porozumieniem. Porozumienie było aneksowane 13 września 2019 r., na mocy, którego zmieniono wysokość poszczególnych rat. (porozumienie k. 149-149v.; aneks k. 162-163; wykaz faktur k. 150-152)

W ramach wykonania porozumienia, pozwany spłacił kwotę należności głównej dochodzoną w niniejszym postępowaniu, co z wcześniejszymi wpłatami z tego tytułu wynosi łącznie 113264,83 zł. (potwierdzenia wpłat k. 153, 164-166; okoliczności bezsporne)

Powód przed wytoczeniem powództwa w sprawie niniejszej nie skierował do Sądu wniosków o wezwanie pozwanego do zawarcia ugody sądowej.(okoliczność niesporna)

Stan faktyczny był pomiędzy stronami bezsporny.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Postępowanie prowadzone w niniejszej sprawie podlegało umorzeniu na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zakresie dotyczącym roszczenia powoda o zapłatę przez pozwanego kwoty należności głównej wynoszącej 113264,83 zł, z uwagi na skuteczne cofnięcie pozwu w tym zakresie (art. 203 § 1 k.p.c.) (punkt 2 wyroku).

Stwierdzić należy w dalszej kolejności, że strona pozwana nie zaprzeczyła twierdzeniom powoda, co do wykonania przez niego na rzecz pozwanego przewidzianych wyżej przywołanymi umowami stron dostaw wyrobów medycznych o wartości 113264,83 zł. W istocie, zatem pozwany przyznał, że po jego stronie doszło do opóźnienia w spełnieniu na rzecz powoda świadczenia pieniężnego

opisanego w pozwie. Niesporne między stronami procesu było także i to, że na poczet wyżej wskazanego zobowiązania pieniężnego wynikającego z zawartych przez strony umów o dostawę wyrobów medycznych, pozwany zapłacił powodowi kwotę 113264,83 zł, co nastąpiło już po złożeniu pozwu w niniejszej sprawie. Spór dotyczył jedynie roszczenia o skapitalizowane odsetki na dzień złożenia pozwu, a także o odsetki ustawowe za opóźnienie od kwot zapłaconych przez pozwanego w toku procesu do dnia poprzedzającego wpłaty przez pozwanego. Strona pozwana stała na stanowisku, że odsetki te winny być umorzone, z uwagi na treść porozumienia zawartego między stronami. Zgodnie jednak z treścią porozumienia z 26 czerwca 2019 r. przewidziano w nim w § 6 jedynie możliwość umorzenia odsetek ustawowych przez powoda. To powód mógł zdecydować się na umorzenie odsetek bądź nie. W przedmiotowej sprawie jednak nie skorzystał z tego uprawnienia i domagał się odsetek za opóźnienie.

W tym miejscu należy wskazać, że nie jest zasadny zarzut strony pozwanej, że pozew złożony w niniejszej sprawie jest przedczesny, gdyż powód zaniechał wykonania obowiązku przewidzianego w każdej z wyżej przywołanych umów, tj. zaniechał złożenia wniosku do Sądu o zawezwanie pozwanego do próby ugodowej na podstawie art. 184 k.p.c. Niesporne w niniejszej sprawie jest to, że do tego rodzaju wezwania ze strony powodowej rzeczywiście nie doszło. Stwierdzić jednak należy, że z treści zawartych przez strony umów o dostawę wyrobów medycznych nie wynika, aby strony uzależniły wymagalność przysługującego powodowi roszczenia o zapłatę wynagrodzenia za dostarczone wyroby medyczne od uprzedniego zawezwania pozwanego do próby ugodowej. Strony wprawdzie wprowadziły do zawartych przez siebie umów postanowienie dotyczące wezwania do próby ugodowej przed wystąpieniem do Sądu z powództwem o zapłatę, jednakże nie przewidziały żadnej sankcji niezastosowania się do tego wymogu, jak również nie zastrzegły, że do czasu spełnienia tego wymogu roszczenie o zapłatę wynagrodzenia za dostarczone wyroby medyczne pozostaje niewymagalne. Z kolei w każdej z zawartych przez strony umów w § 4 ust. 12 określono, że zapłata za dostarczone wyroby medyczne nastąpi w terminie nieprzekraczającym 60 dni od daty wystawienia przez dostawcę faktur VAT – tak określony termin zapłaty upłynął w stosunku do wszystkich objętych pozwem należności pieniężnych. Tym samym roszczenie powoda nie może zostać uznane za „przedczesne”, skoro dotyczy wykonania istniejącego i wymagalnego zobowiązania pieniężnego.

Zasadne jest także roszczenie powoda o zapłatę odsetek za opóźnienie od opisanej w pozwie należności głównej, tj. odsetek skapitalizowanych na dzień 17 grudnia 2018 r. w kwocie 5678,15 zł oraz dalszych odsetek od należności głównej za okres po wniesieniu pozwu tj. odsetek od kwoty 5678,15 zł za okres od 18 grudnia 2018 r. do dnia zapłaty tej kwoty oraz odsetek od: - 15715,51 zł za okres od 18 grudnia 2018 r. do 5 lutego 2019 r., tj. do dnia poprzedzającego dzień, w którym nastąpiła zapłata przez pozwanego tej należności, - 32516,44 zł za okres od 18 grudnia 2018 r. do 14 maja 2019 r. tj. do dnia poprzedzającego dzień, w którym nastąpiła zapłata przez pozwanego tej należności, - 32516,44 zł za okres od 18 grudnia 2018 r. do 13 czerwca 2019 r. tj. do dnia poprzedzającego dzień, w którym nastąpiła zapłata przez pozwanego tej należności głównej, - 32516,44 zł za okres od 18 grudnia 2018 r. do 14 lipca 2019 r. tj. do dnia poprzedzającego dzień, w którym nastąpiła zapłata przez pozwanego tej należności głównej. Podstawę prawną tego roszczenia powoda stanowi art. 481 § 1 k.c. – wobec wyraźnej i imperatywnej treści tego przepisu, brak jest podstaw do uznania za zasadny zarzutu strony pozwanej wskazującego na brak w umowach łączących strony odrębnego postanowienia dotyczącego zapłaty odsetek za opóźnienie. Do określenia stopy procentowej należnych powodowi odsetek za opóźnienie w zapłacie należności głównej zastosowanie znajdują przepisy ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych z dnia 8 marca 2013 r. (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 684). Pozwany Szpital – co wynika chociażby z treści zawartych przez strony umów – jest podmiotem, do którego zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, wobec czego z mocy art. 2 pkt. 1) i 3) w związku z art. 4 pkt 1) ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych do umów zwartych przez powodową Spółkę z pozwanym Szpitalem zastosowanie znajdują przepisy tejże ustawy, w szczególności jej art. 8 ust. 1 w związku z art. 4 pkt 2). Z tych ostatnich przepisów ustawowych wynika ciążyący na pozwanym Szpitalu obowiązek zapłaty na rzecz powoda odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych, których wysokość określa art. 4 pkt 2) wyżej przywołanej ustawy.

Strona pozwana nie kwestionowała wyliczenia wysokości odsetek skapitalizowanych, zawartego w załączonym do pozwu zestawieniu. Zarzuciła natomiast, że domaganie się przez powoda zapłaty wyżej określonych odsetek za opóźnienie stanowi nadużycie prawa podmiotowego powoda (art. 5 k.c.), tj. wobec dramatycznej sytuacji finansowej pozwanego narusza zasady współzycia społecznego. Stwierdzić wobec tego należy, że przytoczone przez pozwanego okoliczności dotyczące jego trudnej sytuacji finansowej i braku środków pieniężnych na spłatę zobowiązań umownych nie wskazują na to, aby wystąpienie przez powoda z powództwem o zapłatę odsetek za opóźnienie naruszyło jakiegokolwiek zasady współzycia społecznego. Obie strony wyżej przywołanych umów są profesjonalnymi uczestnikami obrotu gospodarczego, stąd już w czasie zawierania tych umów musiało być dla nich oczywiste, że opóźnienie się przez pozwanego w zapłacie na rzecz powoda należności głównej będzie skutkowało obowiązkiem zapłaty odsetek za opóźnienie w wysokości wynikającej z wyżej przywołanych przepisów ustawowych. Brak jest jakiegokolwiek podstaw do przyjęcia, że sytuacja finansowa pozwanego jest wynikiem działań lub zaniechań strony powodowej, które zasługiwałyby na negatywną ocenę, co tym samym oznacza, że brak jest podstaw do uznania, iż sformułowane w niniejszej sprawie przez stronę powodową żądanie zapłaty odsetek za opóźnienie miałoby stanowić działanie sprzeczne z jakąkolwiek zasadą współzycia społecznego. Podkreślić należy, że brak zapewnienia pozwanemu Szpitalowi wystarczających środków pieniężnych przez władze publiczne zobligowane konstytucyjnie do zapewnienia finansowania powszechnie dostępnych świadczeń zdrowotnych (zakładając, że to jest właśnie przyczyną złej sytuacji pozwanego Szpitala) nie może oznaczać uznania, że podmiot prywatny pozostający z zakładem opieki zdrowotnej w stosunkach kontraktowych i żądający zapłaty należnych mu świadczeń pieniężnych narusza jakiegokolwiek zasadę współzycia społecznego. Dodać należy, że nawet z kopii dokumentów załączonych przez pozwanego do sprzeciwu od nakazu zapłaty wynika, że także inne niż powód podmioty prywatne dochodziły od pozwanego zapłaty odsetek za opóźnienie i uzyskiwały uwzględnienie swoich roszczeń na drodze sądowej – trudno, zatem byłoby uzasadnić odmienne potraktowanie roszczeń powoda.

Brak jest także podstaw do podważania prawidłowości dokonanego przez stronę powodową obliczenia wysokości skapitalizowanych odsetek za opóźnienie wynoszących na dzień 17 grudnia 2019 roku 5678,15 zł – wyliczenie to nie zostało zakwestionowane przez pozwanego. Od tej z kolei kwoty, stosownie do treści art. 482 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 2 k.c. powodowi od dnia złożenia pozwu przysługują dalsze odsetki ustawowe za opóźnienie.

W zakresie dotyczącym kosztów procesu stwierdzić należy, że powód jest stroną wygrywającą proces w całości, tj. także w zakresie części należności głównej uiszczonych przez pozwanego w toku procesu, co nastąpiło już po złożeniu pozwu i po doręczeniu pozwanemu odpisu wydanego w niniejszej sprawie nakazu zapłaty. Powód poniósł koszty procesu związane ze swoim udziałem w sprawie obejmujące przede wszystkim opłatę sądową od pozwu w kwocie 5948 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł, koszty wynagrodzenia pełnomocnika 5400 zł – łącznie 11365 zł.

W zakresie dotyczącym wyżej wskazanej kwoty kosztów procesu brak było podstaw do zastosowania art. 102 k.p.c., o co wnosiła strona pozwana, uzasadniająca ten wniosek trudną sytuacją finansową. Przepis art. 102 k.p.c. przewiduje wyjątek od zasady odpowiedzialności strony przegrywającej sprawę za koszty procesu (art. 98 § 1 k.p.c.) na rzecz zasady słuszności. Art. 102 k.p.c. stanowi, bowiem o tym, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów procesu albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Ustalenie, czy w sprawie zachodzi "wypadek szczególnie uzasadniony", zależy od oceny Sądu rozpoznającego daną sprawę. Istotne znaczenie dla możliwości zastosowania w omawianym kontekście zasady słuszności ma ocena zachowania stron procesu z punktu widzenia zasad współzycia społecznego (por. postanowienie SN z dnia 27 kwietnia 2012 r., sygn. akt V CZ 2/12). Za trafny należy uznać pogląd, zgodnie, z którym sama trudna sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona nie byłaby w stanie ponieść kosztów procesu w inny sposób niż w drodze poddania się postępowaniu egzekucyjnemu, nie stanowi podstawy zwolnienia - na podstawie art. 102 k.p.c.- od obowiązku zwrotu kosztów procesu wygrywającemu przeciwnikowi, chyba, że na rzecz strony przegrywającej przemawiają dalsze, szczególne okoliczności, które łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego. Tego rodzaju dodatkowe, szczególne okoliczności mogą polegać w szczególności na niewłaściwym z określonych względów (tj. z punktu widzenia powszechnie przyjętych zasad współzycia społecznego) postępowaniu strony wygrywającej proces lub na tym, że błędny pogląd strony przegrywającej dotyczący zasadności jej stanowiska

procesowego z pewnych względów może zostać uznany za usprawiedliwiony. W niniejszej sprawie żadna tego rodzaju okoliczność nie zachodzi i nie została także przywołana przez stronę pozwaną, która powołała się wyłącznie na swoją trudną sytuację finansową. Nie ma w niniejszej sprawie podstaw do tego, aby postawić stronie powodowej zarzut nieprawidłowego pod jakimkolwiek względem działania. Nie zaistniały także okoliczności, które obiektywnie usprawiedliwiałyby stanowisko procesowe pozwanego żądającego oddalenia powództwa w całości. Wręcz przeciwnie, w istocie strona pozwana w zakresie wyżej opisanej należności głównej dochodzonej przez powoda z tytułu braku zapłaty za dostarczone wyroby medyczne nie podniosła jakichkolwiek zarzutów, co do powstania i wysokości jej zobowiązania. Podkreślić należy, że sam fakt realizacji przez stronę pozwaną istotnych społecznie zadań z zakresu opieki zdrowotnej oraz brak zapewnienia pozwanemu przez władze publiczne wystarczających środków pieniężnych na prowadzenie tego rodzaju działalności nie może oznaczać uznania, że podmiot prywatny pozostający z zakładem opieki zdrowotnej w stosunkach kontraktowych ma być pozbawiony możliwości odzyskania poniesionych przez siebie kosztów procesowego dochodzenia przysługujących mu należności. To na władzach publicznych spoczywa obowiązek finansowania powszechnie dostępnych świadczeń zdrowotnych i trudności w realizacji tego zadania władz publicznych nie mogą oznaczać, że prywatni kontrahenci zakładu opieki zdrowotnej mieliby ponosić koszty finansowe niewystarczającego finansowania publicznego systemu ochrony zdrowia.

Z uwagi na wynik procesu – powód wygrał w całości – Sąd na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda 11365 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.